

Bilag 1.

Prisreguleringskommissionen for Københavns Kommune.

København, den 10. September 1918.

Under Hensyn til de Indberetninger og Oplysninger, der er tilflydt nærværende Kommission fra de to Udvalg, der er nedsat i Henhold til Ministeriets Bekendtgørelse af 24. Juli d. A. til at føre Kontrol med de til Handel med Oksekød autoriserede Slagtere, tillader man sig at henstille til det høje Ministerium, at den nugældende Kødordning ændres derhen, at der bliver fastsat Maksimalpriser paa alt Oksekød og samtidig hermed ogsaa paa Kalvekød.

Den eksisterende Ordning, der snarere maa siges at have virket imod end efter sin Hensigt, har formentlig sin største Svaghed i Bestemmelsen om de partielle Maksimalpriser og de Forholdsregler, der er truffet i Forbindelse dermed.

Som det vil være Ministeriet bekendt, har Slagterne ved deres Indkøb baade paa Kvægtorvet og i Flæskehallen maattet betale Priser for Oksekroppe, der har udelukket dem fra at kunne opnaa en Avance ved Salg til de fastsatte Maksimalpriser. Mange Slagtere — og da navnlig Smaamestrene i de tætbefolkede Kvarterer, som er uden større Driftskapital — har indskrænket deres Handel med Oksekød til det rent minimale, enkelte har, endskønt de har søgt og modtaget Autorisation, helt opgivet at forhandle Oksekød. Adskillige har søgt at bøde paa Misforholdet mellem Indkøbsprisen paa Kødet og den fastsatte Maksimalpris ved at beregne sig en uforholdsmæssig høj Avance paa det Oksekød, de har solgt uden Rabatmærker, samt paa Kalve- og Lammekød; desuden har de udskaaet Kødet til det saakaldte „smaat Kød“, som de hævder ikke er maksimalprisbehaftet; ogsaa paa andre Maader, f. Eks. ved at fjerne eller over-skære Kvalitetsmærkerne, har de søgt at undgaa Maksimalprisbestemmelserne. Derimod har de Mestre, som har overholdt Bestemmelserne i den indenrigsministerielle Bekendtgørelse, ifølge fremlagte Regnskaber haft saa betydelig Tab, at de, da det ser ud til, at Prisforholdene neppe foreløbig vil stille sig væsentlig gunstigere, tænker stærkt paa at standse deres Handel med Oksekød.

Den paabudte Føring af Regnskab og Journal har kun været meget besværlig for Slagterne og sikkert ikke virket efter sit Formaal, idet disse Regnskaber kun indeholder Opgivelse af et Kvantum Kød og en Sum, men hvor meget Kød, der er solgt til Maksimalpris og hvor meget til den fri Markedspris oplyser de intet om. Meget faa af Byens Slagtere har i øvrigt været i Stand til at føre disse Regnskaber, ligesom selve Udregningen af hvilken Pris, de har skullet tage for et Stykke Kød, hvoraf noget var til Maksimalpris, andet ikke, har været de allerfleste Slagtere for besværlig.

Ogsaa for Publikum har Ordningen været lidet tilfredsstillende. De fleste Husmødre har — tiltrods for Dagbladenes Oplysninger — ikke forstaaet, at Rabatmærkerne tillige var Rationeringsmærker, men benyttet dem som kontante Penge uden Hensyn til, at de maatte betale det leverede Kvantum Kød med Markedsprisen. Og da kun saa faa Slagtere holdt deres Butikker nogenlunde forsynet med Oksekød, har Folk maattet staa opstillet i Række udenfor disse enkelte Butikker i timevis for at sikre sig Kød.